مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

شریف منصور ۲۰۲۲/۰۷/۱۱

زندگینامه حضرت محمد مصطفی (ص)

بخش پنجم

در قسمت گذشته دیدیم که پیامبر (ص) دستور مهاجرت به مدینه را صادر کرد و مسلمانان مکه را ترک کردند و به مدینه رفتند. کسانی که مهاجرت کردند در تاریخ اسلام به نام مهاجران نامیده می شوند. این مهاجران در مدینه از حمایت مالی بی دریغ مسلمانان مدینه برخوردار بودند [۱] به همین خاطر کسانی که به این مهاجران کمک می کردند انصار (یاری کنندگان) نامیده شدند. پیامبر در مدینه به مهاجران و انصار دستور داد که با هم پیمان برادری ببندند. مسلمانان اطاعت کردند و خود ایشان هم با حضرت علی بن ابی طالب پیمان برادری بست.[۲] در اوایل این برادران همانند برادران خونی از همدیگر ارث می بردند اما بعدها رسم ارث بردن از برادر دینی منسوخ شد. [۳]

البته تمام ساکنان مدینه هم از حضور پیامبر و مهاجران در مدینه خوشنود نبودند. یهودیان ساکن مدینه پس از آنکه دیدند نفوذ و منزلت پیامبر روز به روز در مدینه بیشتر می شود و این مسئله از قدرت آن ها میکاهد به مخالفت با پیامبر رو آوردند و با تنی چند از مسلمانان ظاهری که در باطن تمایلی به اسلام نداشتند بر علیه آن حضرت متحد شدند.[۴] این به ظاهر مسلمانان، اهل نفاق و یا منافقان بودند و در راس اهل نفاق، مردی بود به نام عبدالله بن ابی بن سلول که یکی از پر نفوذ ترین سران مدینه بود و اقوام او، پیش از آمدن پیامبر برای او تاجی ساخته بودند و می خواستند که او را بر تخت پادشاهی مدینه بنشانند اما با آمدن پیامبر، اکثر هواداران او مسلمان شدند و دیگر تمایلی به سلطنت عبدالله بن ابی نشان نمی دادند و عبدالله هم به همین خاطر نتوانست به سلطنت برسد و آن تاج را بر سر بگذارد به همین خاطر او یکی از دشمنان سرسخت پیامبر بود و اگرچه در ظاهر خودش را معتقد به اسلام نشان میداد اما قلبا نه تنها علاقه ای به پیامبر و دین او نداشت بلکه همواره در پی تضعیف آن ها بود.[۵]

پس از آنکه یک سال از آمدن پیامبر به مدینه گذشت، آن حضرت نیرویی را به منظور حمله به ودان [۶] و نبرد با قریش و قبیله بنی ضَمره بسیج کرد و تا منطقه ابوا (که مادر آن حضرت در آنجا دار فانی را وداع گفته بود) پیش رفت اما در ابوا بزرگ قبیله بنی ضَمره به دیدن آن حضرت آمد و ایشان را از جنگ منصرف کرد و آن حضرت و یاران ایشان به مدینه برگشتند.[۷]

پس از استقرار پیامبر در مدینه ادای نماز و گرفتن روزه ماه رمضان واجب شد [۸] و یک سال و چند ماه پس از هجرت پیامبر به مدینه، قبله مسلمانان که تا پیش از آن بیت المقدس بود به کعبه تغییر یافت. [۹] پس از آن پیامبر مسجد قبا را اعمار کرد.[۱۰] کمتر از دو ماه پس از بازگشت پیامبر از ابوا، به ایشان خبر رسید که جمعی از قریشی ها به منظور جنگ از مکه خارج شده اند و اکنون در نزدیکی مدینه اردو زده اند. پیامبر حضرت عبیده بن حارث را با هشتاد تن از مهاجران به سوی آن ها فرستاد. پس از آنکه یاران پیامبر با قریشی ها روبرو شدند تیری به سوی آن ها پرتاب کردند قریشی ها بدون اندک زد و خوردی متفرّق شدند و یاران پیامبر به مدینه بازگشتند. [۱۱] خبری دیگر هم به ایشان رسید مبنی بر اینکه ابوجهل بن هشام سپاهی از مردان قریش از مکه بیرون آمده اند و در کنار دریایی در ناحیه عیص اردوگاه بر پا کرده اند. پیامبر عموی خود حضرت حمزه را با سی سوار برای نبرد با آن ها فرستاد. [۱۲] با وجود آنکه نیروهای ابوجهل ده برابر نیروهای حضرت حمزه بودند آن حضرت میخواست که با آن ها بجنگد اما مردی به نام مجدی بن عمرو جهنی که رئیس قبیله ای به نام جهینه بود میان آن ها وساطت کرد و نگذاشت که با هم بجنگند. [۱۳]

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

چند روز بعد به پیامبر خبر رسید که جمعی از مردان قریش در جایی به نام بواط مستقر شده اند. پیامبر با گروهی از یارانش برای جنگ ها به بواط رفت اما قریشی ها که از آمدن ایشان مطلع شده اند پیش از رسیدن آن حضرت به بواط از آنجا رفتند. پیامبر آن ها را تعقیب نکرد و به مدینه بازگشت. [۱۴]

پی نوشت ها:

۱_تاریخ یعقوبی، ج اول ص ۴۰۱
۲_سیره رسول خدا، ص ۲۴۲ و ۲۴۳
۳_طبقات، ج اول، ص ۲۲۴
۴_سیره رسول خدا، ص ۲۴۵_۲۴۶
۵_سیره رسول خدا، ص ۲۵۸
۶_تاریخ یعقوبی، ج اول، ص ۴۲۸
۷_سیره رسول خدا، ص ۲۵۹
۸_تاریخ یعقوبی، ج اول ص ۴۰۱
۹_طبقات، ج اول، ص ۲۲۷
۱۰_همان منبع، ص ۲۳۰
۱۱_سیره رسول خدا، ص ۲۶۰
۱۲_تاریخ یعقوبی، ج اول، ص ۴۳۱
۱۳_ سیره رسول خدا، ص ۲۶۰
۱۴_ همان منبع، ص ۲۶۱

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ